

RZECZPOSPOLITA POLSKA
Rzecznik Praw Obywatelskich

00-090 Warszawa
Al. Solidarności 77

Tel. centr. 551 77 00
Fax 827 64 53

Warszawa, dnia 27.09. 2004 r.

36598

RPO-448275-V-DZ/03

Pan Jerzy Szmajdziński
Minister Obrony Narodowej

Szanowny Panie Ministrze

I. Do Rzecznika Praw Obywatelskich wciąż napływają skargi od osób zwolnionych ze służby wojskowej pełnionej jako służba stała z powodu wypowiedzenia stosunku służbowego w związku z restrukturyzacją Sił Zbrojnych bez zachowania prawa do kwatery przed dniem 1 lipca 2004 r., którym do dnia zwolnienia ze służby nie wypłacono ekwiwalentu pieniężnego w zamian za rezygnację z osobnej kwatery stałej, o którym mowa w art. 24 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 22 czerwca 1995r. o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej (Dz.U. z 2002r. Nr 42, poz. 368 ze zm.) w brzmieniu obowiązującym do dnia 1 lipca 2004 r. Z treści skarg wynika, iż po zwolnieniu ze służby osobom tym odmówiono wypłacenia tego świadczenia pomimo faktu, że wnioski o jego wypłatę złożyły w okresie pełnienia służby. Odmowa wypłaty wspomnianego świadczenia dotyczyła również tych osób, którym - zgodnie z dyspozycją art. 24 ust. 4 ustawy o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych RP w brzmieniu obowiązującym do dnia 1 lipca 2004 r. - ekwiwalent winien być wypłacony najpóźniej z dniem zwolnienia ze służby.

Do dnia 1 lipca 2004 r. podstawę prawną odmowy wypłaty ekwiwalentu tym osobom stanowił wprowadzony do obrotu prawnego z dniem 22 sierpnia 2001 r. art. 23 ust. 2 ustawy o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych RP w brzmieniu nadanym przez art. 11 pkt 3 ustawy z dnia 6 lipca 2001 r. zmianie ustawy o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej, ustawy o odszkodowaniach przysługujących w razie wypadków i chorób pozostających w związku ze służbą w Milicji Obywatelskiej, ustawy o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i wojskowych oraz ich rodzin, ustawy o uposażeniu żołnierzy, ustawy o Policji, ustawy o Urzędzie Ochrony Państwa, ustawy o Państwowej Straży Pożarnej, ustawy o kontroli skarbowej, ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym

żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin, ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Urzędu Ochrony Państwa, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin, ustawy o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, ustawy o Służbie Więziennej oraz ustawy o Inspekcji Celnej (Dz.U. Nr 81, poz. 877). Przepis ten przewidywał, że jeżeli żołnierz zwolniony z czynnej służby wojskowej, pełnionej jako służba stała, nie nabył uprawnień do emerytury lub wojskowej renty inwalidzkiej, w przypadku wypowiedzenia stosunku służbowego przez właściwy organ wojskowy z powodu przeniesienia, przekształcenia lub likwidacji jednostki wojskowej, na skutek restrukturyzacji

Sił Zbrojnych, zachowuje prawo jedynie do zajmowanej kwatery stałej. W tym przypadku przepisu art. 58 ust. 5 nie stosuje się.

Sprawa pozbawienia ekwiwalentu pieniężnego w zamian za rezygnację z kwatery tej grupy osób była już przedmiotem wystąpień Rzecznika Praw Obywatelskich z dnia 17 stycznia i 7 maja 2003r. kierowanych do Pana Ministra (sygn. RPO-426702-V-DZ/02). W piśmie z dnia 28 lipca 2003r. nr 103/10/2003/DP/PM Rzecznik Praw Obywatelskich otrzymał ostateczne stanowisko Pana Ministra w tej sprawie.

Z pisma tego wynika, iż resort Obrony Narodowej podziela pogląd co do potrzeby wprowadzenia do przygotowanego projektu nowelizacji ustawy o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych RP przepisów odnoszących się do sytuacji omawianej grupy żołnierzy. W tym celu zostały powzięte w resorcie działania zmierzające do oceny skutków finansowych, jakie wiążą się z przyznaniem tej grupie osób ekwiwalentu pieniężnego. Od wielkości szacunkowych kosztów wprowadzenia nowych rozwiązań prawnych zależeć będzie decyzja resortu o wprowadzeniu w przepisach końcowych projektu ustawy odpowiednich zapisów ustawowych.

W dniu 1 lipca 2004 r. weszła w życie ustawa z dnia 16 kwietnia 2004 r. o zmianie ustawy o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. Nr 116, poz. 1203). Ustawa ta wprowadziła - w miejsce ekwiwalentu pieniężnego w zamian za rezygnację z kwatery - odprawę mieszkaniową.

Z treści skarg nadsyłanych obecnie do Rzecznika Praw Obywatelskich wynika jednak, iż po wejściu w życie wspomnianej ustawy o zmianie ustawy o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych RP (...), sytuacja prawna osób zwolnionych ze służby wojskowej pełnionej jako służba stała z powodu wypowiedzenia stosunku służbowego w związku z restrukturyzacją Sił Zbrojnych bez zachowania prawa do kwatery przed dniem 1 lipca 2004 r. w omawianym zakresie nie uległa zmianie, gdyż organy Wojskowej Agencji Mieszkaniowej zajmują stanowisko, zgodnie z którym osobom tym nie przysługuje ani ekwiwalent pieniężny w zamian za rezygnację z kwatery, ani wprowadzona w miejsce ekwiwalentu odprawa mieszkaniowa.

Zgodnie z art. 23 ust. 1 i 2 ustawy o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych RP w brzmieniu obowiązującym od dnia 1 lipca 2004 r. żołnierzowi służby stałej zwalnianemu z

zawodowej służby wojskowej, zamieszkałemu w kwaterze, przysługuje odprawa mieszkaniowa, o której mowa w art. 47, albo prawo do lokalu zamiennego, jeżeli Wojskowa Agencja Mieszkaniowa zaproponuje go żołnierzowi do dnia zwolnienia z zawodowej służby wojskowej, o ile nabył on prawo do emerytury wojskowej lub wojskowej renty inwalidzkiej lub został zwolniony z zawodowej służby wojskowej przed upływem okresu wymaganego do nabycia uprawnień do emerytury wojskowej, w przypadku wypowiedzenia mu stosunku służbowego zawodowej służby wojskowej przez właściwy organ wojskowy. Natomiast żołnierzowi służby stałej, który do dnia zwolnienia z zawodowej służby wojskowej nie otrzymał decyzji o prawie zamieszkiwania w lokalu mieszkalnym, z wyłączeniem przypadków, o których mowa w art. 24 ust. 5 pkt 3, przysługuje odprawa mieszkaniowa, o której mowa w art. 47, o ile nabył prawo do emerytury wojskowej lub wojskowej renty inwalidzkiej lub został zwolniony z zawodowej służby wojskowej przed upływem okresu wymaganego do nabycia uprawnień do emerytury wojskowej, w przypadku wypowiedzenia mu stosunku służbowego zawodowej służby wojskowej przez właściwy organ wojskowy.

Cytowane wyżej przepisy zostały wprowadzone do obrotu prawnego od dnia 1 lipca 2004r. i nie mają zastosowania do żołnierzy zwolnionych z czynnej służby wojskowej, pełnionej jako służba stała, którzy nie nabyli uprawnień do emerytury lub wojskowej renty inwalidzkiej, w przypadku wypowiedzenia stosunku służbowego przez właściwy organ wojskowy z powodu przeniesienia, przekształcenia lub likwidacji jednostki wojskowej, na skutek restrukturyzacji Sił Zbrojnych przed tą datą. Sytuacja prawna tej grupy osób odnośnie ekwiwalentu pieniężnego w zamian za rezygnację z kwatery lub odprawy mieszkaniowej, nie została uregulowana również w przepisach przejściowych do ustawy o zmianie ustawy o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych RP (...).

Rzecznik Praw Obywatelskich zmuszony jest więc ponownie wskazać, iż w jego ocenie odmowa wypłacenia ekwiwalentu osobom zwolnionym z czynnej służby wojskowej z przyczyn wskazanych w art. 23 ust. 2 ustawy o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych RP w brzmieniu obowiązującym do dnia 1 lipca 2004 r., których wnioski o jego wypłatę zostały zarejestrowane w oddziale rejonowym Wojskowej Agencji Mieszkaniowej w okresie pełnienia służby (w stosunku do osób pełniących służbę w jednostkach wojskowych podporządkowanych Ministrowi Spraw Wewnętrznych i Administracji - zarejestrowane przez inny organ wskazany w przepisach jako właściwy do realizacji tego świadczenia), i które zostały wciągnięte na listę kolejności zawierania umów o wypłatę, stanowi naruszenie zasady zaufania obywateli do państwa i stanowionego przez to państwo prawa, wynikającej z określenia Polski jako demokratycznego państwa prawnego (art. 2 Konstytucji). W stosunku do tych osób tworzona była bowiem iluzja, iż przyznane im prawo do kwatery zostanie zrealizowane poprzez wypłacenie ekwiwalentu pieniężnego, jednak wypłata nigdy nie nastąpiła. Osoby te zostały pozbawione przyznanych im uprawnień pomimo tego, iż zwolnienie ze służby nastąpiło z przyczyn, na które nie miały

wpływu. Ponadto osoby te nie miały żadnego wpływu na przyspieszenie terminu realizacji ich wniosku o wypłatę ekwiwalentu. W odniesieniu do osób, które rozpoczęły pełnienie czynnej służby wojskowej jako służby stałej po dniu wejścia w życie ustawy o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych RP miał zastosowanie art. 24 ust. 4 tej ustawy, a zatem wspomniane świadczenie należało im wypłacić najpóźniej z dniem zwolnienia ze służby. Zdaniem Rzecznika odmowa wypłaty ekwiwalentu omawianej grupie osób może być również rozpatrywana z punktu widzenia zgodności z zasadą ochrony praw nabytych, której treścią jest zakaz pozbawiania obywateli praw podmiotowych i ekspektatyw, ukształtowanych przez obowiązujące ustawy lub zakaz ich ograniczania w sposób arbitralny.

W ocenie Rzecznika Praw Obywatelskich wymaga zatem wyjaśnienia, jakie przesłanki spowodowały, iż sytuacja prawna omawianej grupy osób nie została uregulowana przy ostatniej nowelizacji ustawy o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych RP. Rzecznik podtrzymuje stanowisko zawarte w poprzednich wystąpieniach kierowanych w tej sprawie do Pana Ministra o konieczności jak najszybszego podjęcia działań legislacyjnych w celu przywrócenia tym osobom możliwości zrealizowania uprawnień, których zostali pozbawieni w związku z wejściem w życie art. 23 ust. 2 powołanej ustawy w brzmieniu obowiązującym do dnia 1 lipca 2004 r.

II. Do Rzecznika Praw Obywatelskich napływają także skargi od osób, które przed dniem 1 lipca 2004 r. złożyły wnioski o wypłatę ekwiwalentu pieniężnego w zamian za rezygnację z osobnej kwatery stałej. Skarżący kwestionują zasady ustalania wysokości tego świadczenia, w szczególności obowiązujący od dnia 1 lipca 2004 r. sposób obliczania ceny metra kwadratowego powierzchni użytkowej przysługującej kwatery. Skarżący obawiają się, iż wobec stałego wzrostu cen mieszkań jego zastosowanie doprowadzi do tego, że w miarę upływu czasu wartość wypłacanego ekwiwalentu będzie w coraz mniejszym stopniu odpowiadała wartości przysługującej kwatery. W ocenie Rzecznika Praw Obywatelskich zarzuty podnoszone przez skarżących wymagają wnikliwego rozważenia.

Sytuacja prawna osób, które do dnia 30 czerwca 2004 r. złożyły wnioski o wypłatę ekwiwalentu pieniężnego w zamian za rezygnację z kwatery została uregulowana w przepisach przejściowych ustawy o zmianie ustawy o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej oraz niektórych innych ustaw. Zgodnie z art. 19 ust. 3 tej ustawy, w sprawach wypłaty ekwiwalentu dyrektor oddziału regionalnego Wojskowej Agencji Mieszkaniowej rozpatrując wniosek osoby uprawnionej o wypłatę ekwiwalentu pieniężnego w zamian za rezygnację z kwatery, złożony do dnia 30 czerwca 2004r., a niezakończony zawarciem umowy, stosuje przepisy ustawy obowiązujące do dnia 30 czerwca 2004 r., uwzględniając uprawnienia do powierzchni użytkowej podstawowej przysługujące wnioskodawcy w dniu wypłaty ekwiwalentu, przyjmując jako podstawę obliczenia ekwiwalentu średnią cenę metra kwadratowego tej powierzchni, ustaloną przez

dyrektora oddziału regionalnego Wojskowej Agencji Mieszaniowej w dniu wejścia w życie tej ustawy.

Do dnia 30 czerwca 2004 r. zasady ustalania wysokości wspomnianego ekwiwalentu określał art. 47 ustawy o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych RP. Zgodnie z art. 47 ust. 4 tej ustawy, cenę 1 metra kwadratowego powierzchni użytkowej kwatery ustalało się według średnich cen rynkowych zakupu lokalu mieszkalnego w danym garnizonie w dniu przyznania ekwiwalentu.

Tak więc przyjęty w art. 19 ust. 3 ustawy o zmianie ustawy o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych RP (...) sposób obliczania ceny metra kwadratowego powierzchni użytkowej przysługującej kwatery spowoduje, iż wobec długiej kolejki osób oczekujących na wypłatę ekwiwalentu, przy dotychczasowym tempie realizacji złożonych przez nie wniosków, realna wartość tego świadczenia będzie ulegała systematycznemu obniżeniu. Zachodzi zatem obawa, że ekwiwalent, który ze swej istoty jest formą realizacji prawa do kwatery, z czasem przestanie spełniać określoną w przepisach funkcję.

Należy w związku z powyższym podkreślić, iż większość spośród skarżących, którzy złożyli wnioski o wypłatę wspomnianego ekwiwalentu oczekiwała na ich realizację nawet kilka lat. Przyczyną występowania tego zjawiska był brak zabezpieczenia odpowiednich środków finansowych na wypłatę wspomnianych świadczeń w budżecie państwa, na co Rzecznik Praw Obywatelskich zwracał uwagę w wystąpieniach kierowanych do Ministra Obrony Narodowej, a także do Przewodniczącego Komisji Obrony Narodowej Sejmu RP. Wobec ograniczonych możliwości budżetowych, uniemożliwiających bezzwłoczną realizację ekwiwalentów pieniężnych w zamian za rezygnację z kwatery dla wszystkich wnioskodawców na dzień zwolnienia z zawodowej służby stałej, osoby zajmujące daleką pozycję na liście osób oczekujących na wypłatę świadczenia nie miały szansy na otrzymanie tego świadczenia. Osoby te nie miały żadnego wpływu na przyspieszenie terminu realizacji ich wniosku o wypłatę ekwiwalentu. Jedynie uchybienie przez właściwy organ obowiązkowi zawarcia umowy o wypłatę ekwiwalentu w kolejności wynikającej z powołanej normy prawnej mogło stanowić podstawę roszczenia osoby uprawnionej o złożenie przez ten organ oświadczenia woli w tym zakresie. Z informacji prasowych wynika, iż w dniu wejścia w życie ustawy o zmianie ustawy o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych RP na wypłatę ekwiwalentu oczekiwało ok. 16 tys. osób. Tak więc nawet mimo przyznania w art. 19 ust. 4 ustawy o zmianie ustawy o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych RP (...) żołnierzom zawodowym pełniącym czynną służbę wojskową na podstawie kontraktu na pełnienie służby stałej prawa do wycofania wniosku o wypłatę ekwiwalentu do dnia 30 września 2004 r., należy spodziewać się, iż realizacja pozostałych wniosków potrwa dłuższy okres czasu.

Zdaniem Rzecznika Praw Obywatelskich rozważenia wymaga zatem okoliczność, czy wprowadzona przez ustawodawcę arbitralna zmiana sposobu ustalania ceny 1 metra kwadratowego powierzchni użytkowej kwatery dla osób, których wnioski o wypłatę

ekwiwalentu zostały zarejestrowane w oddziale rejonowym Wojskowej Agencji Mieszkaniowej i które zostały wciągnięte na listę kolejności zawierania umów o wypłatę tego świadczenia, nie narusza zasady zaufania obywateli do państwa i stanowionego przez to państwo prawa, wynikającej z określenia Polski jako demokratycznego państwa prawnego (art. 2 Konstytucji). Rozważenia wymaga także kwestia, czy działanie to da się pogodzić z wyinterpretowaną przez Trybunał Konstytucyjny z zasady demokratycznego państwa prawnego (art. 2 Konstytucji RP) zasadą ochrony praw nabytych.

III. W wystąpieniu skierowanym do Pana Ministra w dniu 18 września 2003 r. (RPO-450381-V-KD/03) Rzecznik Praw Obywatelskich wskazywał, iż art. 47 ust. 10 ustawy o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych RP w zakresie, w jakim nakłada na Ministra Obrony Narodowej obowiązek uwzględnienia w rozporządzeniu pierwszeństwa wypłacania ekwiwalentu pieniężnego w zamian za rezygnację z kwatery, ma charakter blankietowy, gdyż upoważnia w tym zakresie Ministra do samodzielnego uregulowania istotnego z punktu widzenia praw podmiotowych żołnierzy zagadnienia, jakim jest pierwszeństwo wypłaty tego świadczenia, co do którego w tekście ustawy nie ma żadnych bezpośrednich unormowań ani wskazówek. Należy zatem uznać, iż art. 47 ust. 10 ustawy o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych RP jest niezgodny z art. 92 Konstytucji RP przez to, że przekazuje do szczegółowego uregulowania w drodze rozporządzenia materię, która w ogóle nie jest regulowana na poziomie ustawy. W wystąpieniu tym Rzecznik wskazywał również, iż przepisy § 5 ust. 2 pkt 1, 2 i 3 rozporządzenia Ministra Obrony Narodowej z dnia 17 lipca 2003r. w sprawie szczegółowych warunków i trybu wypłaty ekwiwalentu pieniężnego w zamian za rezygnację z kwatery (Dz.U. Nr 129, poz. 1183) łączą kolejność pierwszeństwa w wypłacaniu ekwiwalentu z datą 15 stycznia 2003r., która jest datą wejścia w życie ustawy z dnia 5 grudnia 2002 r. o zmianie ustawy o zasadach wykonywania uprawnień przysługujących Skarbowi Państwa, ustawy o komercjalizacji i prywatyzacji przedsiębiorstw państwowych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 240, poz. 2055), a tym samym datą wprowadzenia do obrotu prawnego normy kompetencyjnej uprawniającej Ministra Obrony Narodowej do wydania rozporządzenia regulującego materię pierwszeństwa w wypłacaniu ekwiwalentu (art. 47 ust. 10 ustawy o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych RP). Ponieważ z dniem 15 stycznia 2003 r. nie nastąpiły jakiegokolwiek zmiany w zakresie praw podmiotowych przysługujących osobom uprawnionym do ekwiwalentu powstaje wątpliwość, czy zróżnicowanie sytuacji prawnej podmiotów uprawnionych do ekwiwalentu ze względu na omawianą datę (np. zwolnienie kwatery przed dniem 15 stycznia 2003r.) w zakresie kolejności wypłaty ekwiwalentu nie nosi cech dowolności. Kryterium różnicowania sytuacji prawnej obywateli nie może być bowiem -ze względu na konieczność respektowania zasady równości wobec prawa (art. 32 Konstytucji RP) - dobrane dowolnie. Wybór tego kryterium musi być racjonalnie uzasadniony. Rzecznik podkreślił, iż sama data zmiany treści upoważnienia ustawowego nie jest wystarczającą przesłanką uzasadniającą zróżnicowanie sytuacji prawnej osób

uprawnionych do ekwiwalentu, a tym samym odwołanie się przez normodawcę do tej przesłanki może być uznane za pozostające w kolizji z zasadą równości wobec prawa.

Odpowiadając na to wystąpienie, w piśmie Nr 303/60/03/DP/PM z dnia 31 października 2003 r. Pan Minister poinformował Rzecznika, iż resort Obrony Narodowej przygotował projekt nowelizacji ustawy o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych RP, przewidujący zmiany w art. 47 tej ustawy. Projekt ten przewiduje dodanie w art. 47 ustępów 1a-1c określających pierwszeństwo osób uprawnionych do wypłaty ekwiwalentu, nie różnicując przy tym sytuacji prawnej tych osób ze względu na określone stany czy zachowania związane z datą 15 stycznia 2003 r.

Zapowiedziana przez Pana Ministra nowelizacja ustawy o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych RP nie nastąpiła. Stąd też wszystkie zarzuty Rzecznika przedstawione w wymienionym wystąpieniu pozostają aktualne. Po wejściu w życie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004r. o zmianie ustawy o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych RP (...) kwestie związane z wypłatą ekwiwalentu pieniężnego w zamian za rezygnację z kwatery w okresie przejściowym reguluje art. 19 ust. 3 tej ustawy. Przepis ten przewiduje, iż w sprawach wypłaty ekwiwalentu dyrektor oddziału regionalnego Wojskowej Agencji Mieszkaniowej rozpatrując wnioski osoby uprawnionej o wypłatę ekwiwalentu pieniężnego w zamian za rezygnację z kwatery, złożony do dnia 30 czerwca 2004 r., a niezakończony zawarciem umowy, stosuje przepisy ustawy obowiązujące do dnia 30 czerwca 2004 r. Wprawdzie w myśl postanowień art. 29 tej ustawy, przepisy wykonawcze wydane na podstawie upoważnień uchylonych lub zmienionych niniejszą ustawą pozostają w mocy do czasu zastąpienia ich nowymi, nie dłużej jednak niż do dnia 30 czerwca 2005 r., wydaje się jednak, iż z treści art. 19 ust. 3 jednoznacznie wynika, że wolą ustawodawcy było wprowadzenie reguły, że wypłata ekwiwalentu pieniężnego w zamian za rezygnację z kwatery będzie następowała według zasad określonych w samej ustawie o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych RP, z pominięciem wydanych z jej upoważnienia przepisów wykonawczych, tj. rozporządzenia Ministra Obrony Narodowej z dnia 17 lipca 2003 r. w sprawie szczegółowych warunków i trybu wypłaty ekwiwalentu pieniężnego w zamian za rezygnację z kwatery, którego zgodność z Konstytucją RP była kwestionowana przez Rzecznika w powołanym wyżej wystąpieniu.

Z uwagi jednak na fakt, iż ustawa o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych RP w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2004 r. w ogóle nie regulowała szczegółowych warunków i trybu wypłaty ekwiwalentu, prowadzenia listy kolejności zawierania umów o wypłatę ekwiwalentu, jak również warunków pierwszeństwa w wypłacie tego świadczenia, przekazując te sprawy do uregulowania w drodze rozporządzenia, powstaje problem braku obowiązujących przepisów, które szczegółowo normowałyby zasady postępowania dyrektorów oddziałów regionalnych Wojskowej Agencji Mieszkaniowej w zakresie wypłaty ekwiwalentu pieniężnego w zamian za rezygnację z kwatery. Gdyby zaś uznać, że intencją ustawodawcy wyrażoną w art. 19 ust. 3 ustawy o zmianie ustawy o

zakwaterowaniu Sił Zbrojnych RP (...) było, aby w sprawach wypłaty ekwiwalentu nadal zastosowanie miały nie tylko przepisy ustawy o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych RP w dotychczasowym brzmieniu, ale również przepisy rozporządzenia Ministra Obrony Narodowej z dnia 17 lipca 2003 r., to wówczas pozostaje problem niekonstytucyjności upoważnienia do wydania rozporządzenia znajdującego się w art. 47 ust. 10 ustawy o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych RP w dotychczasowym brzmieniu oraz regulacji w nim zawartych.

Ze względu na fakt, iż z treści korespondencji kierowanej do Rzecznika Praw Obywatelskich wynika, że wiele osób uprawnionych nadal jest zainteresowanych wypłatą tego świadczenia, w razie uznania, iż w zakresie wypłaty ekwiwalentu pieniężnego w zamian za rezygnację z kwatery stosuje się wyłącznie przepisy ustawy o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych RP w dotychczasowym brzmieniu, zdaniem Rzecznika rozważenia wymaga kwestia celowości podjęcia stosownych działań w celu wyeliminowania „luki prawnej” występującej w omawianym zakresie. Gdyby natomiast w ocenie Pana Ministra zastosowanie miały tu również przepisy rozporządzenia Ministra Obrony Narodowej z dnia 17 lipca 2003 r. w sprawie szczegółowych warunków i trybu wypłaty ekwiwalentu pieniężnego w zamian za rezygnację z kwatery, zachodzi konieczność podjęcia działań zmierzających do wyeliminowania stanów niezgodnych z Konstytucją RP wskazanych we wspomnianym wyżej wystąpieniu Rzecznika.

Uwagi powyższe przedstawiam Panu Ministrowi stosownie do art. 16 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 15 lipca 1987 r. o Rzeczniku Praw Obywatelskich (Dz.U. z 2001 r. Nr 14, poz. 147) z prośbą o przedstawienie stanowiska w poruszonych sprawach, a także - jeśli Pan Minister podzieli powyższe poglądy - z prośbą o podjęcie działań zmierzających do zmiany stanu prawnego w tych sprawach.

Łączę wyrazy szacunku

Z upoważnienia
Rzecznika Praw Obywatelskich
/-/ Stanisław Trociuk
Zastępca Rzecznika Praw Obywatelskich